

jo, da vi skulde til at begynde, ment, at vi dog maatte forsøge en Gang igen, om man ikke kunde opnaa at blive enig om, at det, det gjaldt om, var at faa en god og hensigtsmæssig Banegaard, og om Hagsdagen ikke vilde gaa med til at bevilge et Tillæg i saa Henseende. Derfor er den ny Plan udarbejdet saaledes, at den skulde nu kunne tilfredsstille alle Fordringer, som kunde stilles til en saadan Godsbanegaard, og det glæder mig i høj Grad, at der egentlig ikke fra nogen Side er blevet fremfat Indvending mod Planens Godhed. Tanken i denne Plan er den, at man i Terrainets nordlige Side lægger Ranger-sporene, man lægger Opstillingsspor for antommende Tog og Opstillingsspor for afgaaende Tog, det ene Øst paa, det andet Vest paa. Vest paa lægges et saakaldt Rangerhoved, hvorfra Vognene kunne fordeles ud over hele Terrainet; Terrainet har Fald ned mod Varehuset, og derfor kunne Vognene, tattet være Centralsporstifteapparatet, fordeles saaledes, at man fra Rangerhovedet slipper den enkelte Vogn løs og derefter lader den løbe hen til sin bestemte Plads. Det er denne fortræffelige Ordning, der er bleven indført i ny Godsbanegaarde andre Stæder, og som man altsaa nu vil søge at opnaa her. Men Gennemførelsen af denne Tanke, ville de Herrer se, leder ogsaa til, at man maa centralisere Anlægget saa vidt det er muligt, det vil altsaa sig inden for den Ramme, at man giver Anlægget, tilstrækkelig Plads, men man har ikke Raad til, som i 1894 at sprede Anlægget ved at lægge Kvægrampen helt op til den ene Side, et andet Spor til den anden og endelig Læsse- og Depotspor til den tredje Ende af Banegaarden. Som De ville se paa Planen, ville Vognene blive sendte fra dette Rangerhoved, for saa vidt de have tungere Varer, ned til de Læssespor, der ere længst mod Vest — disse meget omtalte Læssespor for tunge Varer — derefter sendes de ned til de øvrige Læssespor, der strække sig henimod Varehuset. Saaledes er Pladsen optagen, optagen paa en fornuftig og god Maade, idet alting er samlet. Det er derfor af rent tekniske Grunde, at de Forandringer, man nu bebrejder mig, ere blevne foretagne.

Af disse Forandringer begynder jeg saa med Kvægrampen ved Bernstorffsgade. Derom er der sagt, navnlig af det ørede 3te Medlem for 2den Kreds (Willars Gunn): Det er dog forstrækkeligt; man har Kvægrampen liggende oppe i Nærheden af Kvægtorvet, og nu flyttes Rampen helt ned til Rajen. Men det har man slet ikke gjort. Hvad vi have ved Rajen, er ikke en Kvægrampe, men et helt

Rampeanlæg. Sagen er den, at de Kreaturer, som skulle til Kvægtorvet, bruge ikke Rampen paa Banegaarden, men blive førte i Vogne til Kvægtorvet, og de, som skulle afgaa fra Kvægtorvet, blive ogsaa førte i Vogne fra Kvægtorvet til Rajen, hvor der er et fuldstændigt Rampeanlæg. For saa vidt har man ikke Brug for en Kvægrampe paa Godsbanegaarden, men Rampeanlægget dernede er først og fremmest beregnet paa alle Slags større Vogne, f. Eks. paa den store Trafik med Flyttevogne, som spiller en saa stor Rolle paa Banerne, og som maa kunne bringes lige op paa Jernbanevognene. Dette store Anlæg er gjort, for at disse Vogne kunne føres, og for at man ogsaa over for andre tungere Ting kunde være i Niveau med Vognene. Dernæst er det ogsaa gjort af Hensyn til de levende Dyr og først og fremmest til Hestene, som ikke passere Kvægtorvet men blive betjente her, og det ligesaa godt som ved Bernstorffsgade; det kan altsaa i saa Henseende være ligegyldigt. Selvfølgelig vil her ogsaa komme det Kvæg, som ikke skal paa Kvægtorvet, og det kan til sine Tider være ikke saa lidt; det er det Kvæg, som indføres fra Sverige for at fordeles paa Sjælland som Tillægskvæg. Det er dertil, man skal bruge Rampeanlægget dernede; men det er noget ganske andet end den Kvægrampe, som blev foreslaet i 1894; den kan nu i og for sig som Kvægrampe falde bort.

Læssesporene har jeg allerede omtalt, de kunne ikke blive liggende Øster paa; thi hvis man skulde have Plads til Læssesporene der for tungere Varer, maatte man flyde hele Systemet af Rangeringsspor op Nord paa, og man fik derved en meget uheldig Anbringelse i det hele taget af Godsbanegaarden. Man fik en Spredning af Sporene, som var overflødig, og man kom endvidere til at lægge Læssesporene der paa et Terrain, som nødvendigvis maatte være til Disposition en Gang i Tiden til Udvidelse af Varehusene. Det er der ikke nogen, som tænker paa nu; men man skal dog ogsaa bygge fornuftigt og saaledes, at man har frit Terrain paa de Stæder, hvor der kan blive Brug for et frit Terrain en Gang i Tiden.

Saa er der endelig Oplagspladsjerne. Ja, det vil ogsaa af den Fremstilling, jeg har givet af, hvorledes man er kommen til denne ny Plan, fremgaa, at det er af rent tekniske Grunde, at man er kommen til at lægge Beslag paa disse Oplagspladser dernede ved Rajen. Jeg vil bede de Herrer at se paa Planen af 1894, sammenholde den med Planen af 1896 og se, om det er saa stor en Ulykke, man har gjort. Den Oplags-